

BASIN AÇIKLAMASI

Anneler Gününü KUT-LA-MI-YO-RUZ!

BİZİM SEVGİMİZ OKYANUSLAR GİBİDİR; BİRGÜNE SİĞDIRAMAZSINIZ!

Annelik toplumsal, ekonomik ve siyasal anlamından ve dünyadaki mevcut kadın sorunlarından koparılarak, tüketimi körüklemenin bir aracı olarak kullanılmaktadır. Oysa annelik ne ülkenin ekonomik, siyasal ve toplumsal durumundan ne de kadınların yüz yüze kaldığı gerçeklerden ayrı olarak ele alınabilir. Tamamen tüketimi amaçlayan ve kadının bedenini ve sevgiyi metalaştıran “sevgililer günü” “anneler günü” ve “babalar günü” gibi özel günler giderek daha fazla hayatımızın içine girmektedir.

Yaşadığımız Avrupa topraklarında, ekonomik kriz adı altında

- Her gün işyerlerinin kapandığı,
- İşsizliğin – yoksulluğun giderek tahammül sınırlarını aştığı,
- Sosyal hakların teker teker gasp edildiği,
- Eğitim ve sağlığın neredeyse emekçilerin – ezilenlerin ulaşmasının mümkün olamayacağı bir sürece evrilmeye başladığı,
- Çocuklarımızın geleceğinin çalındığı,
- Uyuşturucu kullanımının artık ilkokul yaşlarına düştüğü,
- Özellikle de gençler arasında intiharların giderek yükseldiği

Bir süreçten geçmekteyiz. Elbet bu durum ilk önce bu ülkelerde yaşayan kadınları ve gençleri ama onların içinde ilk önce göçmen kadınları, çocukları ve gençliği hedefine oturtmaktadır. Bütün bu gerçekliklere karşı bir çözüm üretilmeksizin; annelerimizi, senede bir gün “anneler günü” ile avutmak mümkün mü?

Özellikle de feodalizmin etkilerinin hala yaşandığı ülkelerde, aile içinde kadının ikincil statüsü, erkeğin emirlerine itaat etme ve saygı gösterme yükümlülüğü, erkeğe hizmet sorumluluğu toplumsal bir gerçeklik olarak varlığını sürdürürken anneleri yapay bir günle mutlu etmek mümkün mü?

Erkek egemen toplumsal şekillenişin hâkim olduğu tüm dünyada, kadına yönelik şiddet, korkunç boyutlara ulaşmış durumda. Özellikle feodalizmin etkilerinin ağırlıklı olduğu ülkelerde, namus cinayetleri, hemen her gün gazetelerin üçüncü sayfalarında yer almaktadır. “**Modern**” olarak tanımlanan batılı emperyalist ülkelerde ise; namus

cinayetleri yerini “**KISKANÇLIK**” veya “**CİNNET GEÇİRME**” tanımlarına bırakır. Ama kadına yönelik şiddet hızından bir şey kaybetmeden sürer.

Her yıl 55 bin kadının, erkeklerin uyguladığı şiddet yüzünden hayatını kaybettiği, yılda, bir milyar kadının dövüldüğü, her 6 dakikada bir kadının tecavüze uğradığı bir dünyada, üstelik te bu şiddete çoğunlukla çocuklarının gözleri önünde maruz kalan kadınların, senede bir gün “anneler günü” vesilesi ile mutlu olabilmeleri mümkün müdür?

Ortadoğu da yaşanan savaş ortamı, başta Iraklı kadınlar olmak üzere tüm Ortadoğulu kadınların yaşamını kaosa çevirmektedir. Bu militarist ortamda taciz ve tecavüz başta olmak üzere şiddetin her türlüünü yine en çok kadınlar ve çocuklar yaşamaktadır. Türkiye ve T.Kürdistan’ında ise varlığını sürekli koruyan devlet terörü, binlerce annenin yüreğini parçalamaktadır.

Kadınlar savaşların yaşandığı topraklarda her türlü şiddetin, tecavüz, tacizin kurbanı olurken, milyonlarca kadın ve kız çocuğu cinsel köleler haline getirilerek pazarlanırken, antidemokratik uygulamaların her geçen gün tırmandırıldığı, çocuklarının çatışmalarda öldüğü, polise – jandarmaya taş attığı için onlarca yıl zindanlara tıkılan, çocuk yaşına bakılmaksızın her türlü işkenceye maruz bırakılan bir dünyada, çocuklarının yaşam ve geleceği kaygısını yaşayan annelerimizi “anneler günü” ile avutmak mümkün mü?

- 1) Tüm dünyada kadının ikincil statüsüne ilişkin kalıp yargılar (her ülkenin ekonomik – siyasal durumundan kaynaklı bazı farklılıklar olsa da) hala sürüyor.
- 2) Tüm toplumsal kesimlerde, özellikle aile içinde erkek egemen anlayış, erkeğin üstünlüğüne dayanan geleneksel rolleri üretmeye devam ediyor.
- 3) Kadının ikinci cins olarak yaşamını devam ettirmesi ve birincil görevinin annelik ve ev kadınlığı olduğunu öğütleyen cinsiyetçi işbölümü her geçen gün daha da etkinleşmektedir.
- 4) Çalışan emekçi kadınlar için eşit işe eşit ücret yasası kâğıt üzerinde birçok ülkede olmasına rağmen hiçbir ülkede işlerliği yoktur.
- 5) Dünyanın her yerinde kadınlar ucuz ve yedek işgücü olarak kabul edilmektedir.
- 6) Yeterli sayıda kreş olmadığı için veya kreş ücretleri çok yüksek olduğundan çocuğunu bırakacak yer bulamayan emekçi kadınlar, yoksulluğun en boyutlusunu yaşamaktadırlar.
- 7) Üretime katılan emekçi kadınlar, yüksek tahsil yapma şansını yakalamış olsa dahi, toplumun kendilerine biçtiği statüden kaynaklı, sevk ve idare mekanizmalarında yeterince yerlerini alamamaktadırlar.

Tüm bu olumsuz koşulların altında ezilen, anneleri bir günle mutlu etmek mümkün mü?

**Bu nedenle biz emekçi ve bilinçli kadınlar ANNELER GÜNÜNÜ KUTLAMİYORUZ!
Ve diyoruz ki; BİZİM ÇOCUKLARIMIZA, ÇOCUKLARIMIZIN DA BİZE OLAN
SEVGİLERİNİ METALAŞTIRMANIZA MÜSAADE ETMEYECEĞİZ!**

BİZİM SEVGİMİZ OKYANUSLAR GİBİDİR; BİRGÜNE SİĞDIRAMAZSINIZ!

**ANNELER GÜNÜ ADI ALTINDA KADINLARIN ÜZERİNE OYNADIĞINIZ OYUNLARI
MASKELEMENİZE MÜSAADE ETMEYECEĞİZ; BÜTÜN KİRLİ OYNLARINIZI
BOZACAĞIMIZI BİR KEZ DAHA HAYKIRIYORUZ!**